

. פזמון. חתום בראשי החרוזות שפטיה

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיהוָה, תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. גַּם־הַיּוֹם יִנָּשְׁעוּ מִפִּידָה, שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. כִּי אַתָּה רַב־סְלִיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים:

שְׁעָרֶיךָ הֵם דּוֹפְקִים, כַּעֲנִיִּים וְדָלִים. צָקוֹן־לִחְשֹׁם קָשָׁב יֵה שׁוֹכֵן מַעְלִים. כִּי אַתָּה רַב־סְלִיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים:

פְּחוּדִים הֵם מְקַלְצָרוֹת. מִמְּחַרְפֵּיהֶם וּמְלוֹחֲצֵיהֶם. נָא אֲלִי־תַעֲזֹבֵם, יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם. כִּי אַתָּה רַב־סְלִיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים:

טוֹבוֹתֶיךָ יִקְדָּמוּ לָהֶם בַּיּוֹם תּוֹכַחָה. וּמִתּוֹךְ צָרָה הַמְצִיאֵם פְּדוּת וּרְנוּחָה. כִּי אַתָּה רַב־סְלִיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים:

יִנָּשְׁעוּ לַעֲיֹן כָּל וְאֵל־יִמְשְׁלוּ בָם רְשָׁעִים. כֹּלָה שְׁעִיר וְחוֹתָנוּ, וַיַּעֲלוּ לַצִּיּוֹן מוֹשִׁיעִים. כִּי אַתָּה רַב־סְלִיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים:

הַקְשִׁיבָה אֲדוֹן לְקוֹל־שִׁנְעָתָם. וְלִמְכוֹן שִׁבְתָּךְ הַשָּׁמַיִם תַּעֲלֶה תַּפְלָתָם. כִּי אַתָּה רַב־סְלִיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים: